

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور - مرکز تحقیقات ژنتیک و اصلاح نژاد ماهیان سردآبی شهید
مطهری یاسوج

عنوان :

**تعیین میزان پروتئین بهینه جهت بهبود
کارایی تولید مثلی در مولدین
ماهی گورامی بهشتی
(*Macropodus opercularis*)**

مجری:

علیرضا قاندى

شماره ثبت

۵۱۲۵۵

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور- مرکز تحقیقات ژنتیک و اصلاح ماهیان سردآبی شهید
مطهری یاسوج

عنوان طرح / پروژه : تعیین میزان پروتئین بهینه جهت بهبود کارائی تولید مثلی در مولدین ماهی گورامی
بهشتی (*Macropodus opercularis*)

کد مصوب: ۹۳۱۱۵-۱۲-۱۲-۴

نام و نام خانوادگی نگارنده / نگارندگان : علیرضا قاندى

نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرحهای ملی و مشترک دارد) :-

نام و نام خانوادگی مجری / مجریان : علیرضا قاندى

نام و نام خانوادگی همکار(ان) : عین‌اله گرجی پور، محمود حافظیه، حسینعلی عبدالجی، رقیه محمودی،

ابراهیم متقی، عباس متین فر

نام و نام خانوادگی مشاور(ان) :-

نام و نام خانوادگی ناظر(ان) :-

محل اجرا: استان کهگیلویه و بویر احمد

تاریخ شروع: ۹۳/۶/۱

مدت اجرا: ۱۰ ماه

ناشر: موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

تاریخ انتشار: سال ۱۳۹۶

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ

بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسئول / مجری»

پروژه: تعیین میزان پروتئین بهینه جهت بهبود کارایی تولید مثلی در

مولدین ماهی گورامی بهشتی (*Macropodus opercularis*)

کد مصوب: ۹۳۱۱۵-۱۲-۱۲-۴

شماره ثبت (فروست): ۵۱۷۵۵ تاریخ: ۹۶/۳/۱۰

با مسئولیت اجرایی جناب آقای علیرضا قاندي دارای مدرک تحصیلی

دکتری تخصصی در رشته تغذیه آبزیان می باشد.

پروژه توسط داوران منتخب بخش اصلاح نژاد و تکثیر و پرورش آبزیان

در تاریخ ۹۵/۱۲/۱ مورد ارزیابی و با رتبه عالی تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در:

ستاد □ پژوهشکده □ مرکز ■ ایستگاه

با سمت معاون تحقیقاتی در مرکز تحقیقات ژنتیک و اصلاح نژاد

ماهیان سردآبی شهید مطهری یاسوج مشغول بوده است.

صفحه	عنوان	فهرست مندرجات
۱	چکیده	۱
۲	۱- مقدمه	۲
۳	۱-۱- مرور منابع	۳
۵	۲- مواد و روش ها	۵
۵	۲-۱- مشخصات محل انجام تحقیق	۵
۵	۲-۲- تیمارهای آزمایشی	۵
۵	۲-۳- تنظیم جیره های غذایی	۵
۶	۲-۴- آنالیز بیوشیمیائی جیره ها و بافت ماهی	۶
۸	۲-۵- تعیین ترکیب اسید آمینه لاشه و جیره	۸
۸	۲-۵-۱- مرحله اول : هضم	۸
۱۰	۲-۵-۲- مرحله دوم : اشتقاق	۱۰
۱۰	۲-۶- آنالیز آماری	۱۰
۱۰	۲-۷- بررسی پارامترهای کیفی آب	۱۰
۱۱	۲-۸- بررسی شاخص های تغذیه ای و رشد	۱۱
۱۲	۲-۹- فرآیند تکثیر	۱۲
۱۳	۲-۱۰- کارائی تولید مثل	۱۳
۱۴	۳- نتایج	۱۴
۱۷	۴- بحث و نتیجه گیری	۱۷
۲۱	منابع	۲۱
۲۴	چکیده انگلیسی	۲۴

چکیده

در این تحقیق اثر سطوح مختلف پروتئین جیره بر رشد و کارایی تولید مثلی ماهی گورامی بهشتی بررسی شد. بدین منظور ۶ جیره حاوی سطوح ۲۵، ۳۰، ۳۵، ۴۰، ۴۵ و ۵۰ درصد پروتئین با استفاده از نرم افزار AFOS فرموله و در آزمایشگاه تولید گردید. بعد از ۶ ماه تغذیه ماهی گورامی بهشتی (*Macropodus opercularis*) با جیره های آزمایشی، بیشترین میانگین وزن (0.17 ± 0.05)، افزایش وزن (0.3 ± 0.05) و درصد افزایش وزن (0.31 ± 0.08) در گروه دریافت کننده جیره حاوی ۴۰٪ پروتئین مشاهده گردید. همچنین بالاترین نرخ رشد ویژه (0.19 ± 0.01) و بهترین ضریب تبدیل غذایی (0.3 ± 0.09) و رشد روزانه در همین گروه به ثبت رسید. با افزایش میزان پروتئین، تعداد تخم های رهاسازی شده در اولین تخم ریزی افزایش یافت. بیشترین تخم رهاسازی شده و همچنین بالاترین شاخص رشد گنادی (GSI) به ترتیب $15 \pm 65/5$ و $0.2 \pm 2/1$ در گروه دریافت کننده ۴۵٪ پروتئین مشاهده شد. قطر تخم با افزایش پروتئین افزایش یافت اما بزرگترین تخم ها با قطر $0.5 \pm 1/45$ در گروه ۴۵٪ پروتئین به ثبت رسید. کمترین میزان نرخ تفریح در گروه های دریافت کننده ۲۵ و ۳۰ درصد پروتئین بدست آمد درحالیکه گروه دریافت کننده ۴۵٪ پروتئین شاهد بیشترین نرخ تفریح بود. افزایش پروتئین تا سقف ۵۰٪ تاثیر مثبتی بر افزایش نرخ تفریح نداشت. اختلاف معنی داری بین ترکیب شیمیایی (پروتئین و چربی) تخمدان و همچنین پروفایل آمینواسیدهای ضروری آن در تیمارهای مختلف مشاهده نگردید.

کلمات کلیدی: گورامی بهشتی، کارایی تولید مثل، پروتئین و آمینواسیدهای ضروری

۱- مقدمه

پرورش ماهیان زینتی را می‌توان به عنوان یکی از پرسودترین صنایع در دهه‌های اخیر نام برد. ماهیان زینتی به علت وجود رنگ‌های درخشان، شکل و رفتارشان مانند جواهرات زنده می‌باشند. آنها معمولاً آرام، کوچک و دارای رنگ‌های جذاب بوده و در گونه‌های مختلف دسته‌بندی شده‌اند (Mandal et al., 2010). تجارت ماهیان زینتی در آسیا و در سراسر جهان در حال رشد و توسعه می‌باشد به طوری که ارزش صادرات آنها در سال ۲۰۱۰ برابر ۳۴۲ میلیون دلار بوده است (Tissera, 2012). گورامی‌ها از جمله این ماهیان هستند. آنها ماهیانی پرتوباله از راسته سوف ماهی‌شکلان (*Perciform*) از خانواده *Osphronemidae* به شمار می‌آیند. گورامی‌ها دارای انواع زیادی هستند. گونه‌هایی که در ایران تاکنون تکثیر و پرورش یافته‌اند، شامل: گورامی آبی، کاذبی، زرد و گورامی عسلی، گورامی بوسنده، گورامی پرل، فایتر یا سیامی جنگجو، گورامی دارف کوتوله و گورامی بهشتی هستند که اغلب این ماهیها به ماهیهای ضعیفتر و کوچکتر از خود آزار می‌رسانند (Daneshju.ir, 2016).

از آنجا که قسمت اعظم هزینه‌های کارگاه‌های تکثیر و پرورش ماهیان مربوط به تهیه غذا و تغذیه ماهیان می‌باشد، لذا ارائه راهکارهایی از قبیل افزودن برخی مکمل‌های غذایی جهت دستیابی به رشد بیشتر و سریعتر و کاهش مصرف غذا سودمند خواهد بود (فرحی و سوداگر، ۱۳۹۳). با توجه به تاثیراسیدهای چرب و پروتئین‌ها بر تولید مثل، بررسی اثر این مواد مغذی بر شاخصهای تولیدمثلی ماهیان با هدف بهبود کیفیت تخم، تولید بیشتر لارو و یا افزایش کیفیت و بازماندگی آنها تا مرحله بازاری و در نتیجه افزایش بهره‌وری اقتصادی ارزشمند خواهد بود. به طور کلی نوع ترکیبات غذایی ماهیان، به ویژه چربی، پروتئین، اسیدهای چرب، اسیدهای نوکلئیک و کاروتنوئیدها نقش بسیار مهمی بر روی فرایندهای مرتبط با تولید مثل شامل بلوغ گنادها، کیفیت گامت‌ها، عملکرد تخم‌ریزی، لقاح، تخم‌گشایی و تکامل لارو ماهی (Izquierdo et al., 2001).

پروتئین به عنوان یکی از مواد مغذی جیره غذایی بیشترین نقش را در رشد داشته و از طرفی به عنوان گرانترین جزء تشکیل دهنده جیره محسوب می‌شود. پروتئین به زبان لاتین به معنی مقام اول، یکی از مهمترین اجزاء مد نظر در فرمولاسیون جیره می‌باشد. اولین بار در سال ۱۸۳۸ این اسم توسط دانشمندی هلندی به نام مدلر به آن داده شد. علت کاربرد این اسم، اهمیتی است که پروتئین در تغذیه موجودات زنده به عنوان یکی از مهمترین مواد اولیه جیره دارد (عمادی ۱۳۸۷). بنابراین تامین مقدار کافی پروتئین در رژیم غذایی برای رشد سریع جانور لازم است. ترکیبات پروتئینی از اجزای ضروری بدن هستند که نقش مهمی در ساختمان و عملکرد موجود زنده دارند. موجودات زنده پروتئین را به منظور فراهم نمودن اسیدهای آمینه به ویژه اسیدهای آمینه ضروری مصرف می‌کنند (عابدیان و همکاران، ۱۳۸۱). غذاهای فرموله شده تجاری برای آزاد ماهیان که اغلب حاوی ۴۵ تا ۵۵ درصد پروتئین خام و ۱۲ تا ۱۷ درصد چربی خام می‌باشند، برای پرورش ماهیان زینتی استفاده می‌شوند. همچنین غذاها بدون توجه به چرخه زندگی و محیط طبیعی تغذیه ماهی زینتی مورد استفاده قرار می‌گیرند (Erdogan 2012) که این خود سبب ناکارآمد بودن فرایند تغذیه و غذایی در صنعت رو به رشد ماهیان زینتی می‌

گردد. منابع پروتئینی گران قیمت ترین جز جیره تهیه شده برای آبزبان پرورشی می باشد به همین دلیل لازم است که جیره نویس به نیازمندی های آبری مورد نظر کاملا واقف باشد تا بتواند جیره کامل و اقتصادی تهیه کند. همچنین میزان بهینه پروتئین با توجه به سن، کیفیت پروتئین مواد اولیه، میزان انرژی غیر پروتئینی موجود در جیره و شرایط محیطی متفاوت است، که البته در زمان فرمولاسیون جیره نیز باید مد نظر قرار گیرند. به همین دلیل تعیین سطح مناسب آن در جیره غذایی به منظور استفاده بهینه و کاهش هزینه ها، ضروری است، زیرا استفاده بیش از حد از پروتئین سبب کاهش بازدهی آن و افزایش غیر معقول قیمت جیره غذایی میگردد، از طرفی دیگر مواد دفعی نظیر آمونیوم افزایش یافته که خود سبب افزایش بار آلودگی در محیط گشته و کیفیت آب را کاهش میدهد. میزان کمتر از حد مناسب پروتئین نیز مانع از تولید بافتهای جدید و در نتیجه موجب بروز اختلال در رشد و تولید مثل میشود. همچنین ثابت شده است که نسبت مناسب پروتئین در جیره غذایی نقش مهمی در استفاده بهینه آبری از پروتئین و چربی جیره دارد (Kaushik, 1994). هدف از این مطالعه دست یابی به فرمولاسیون جیره مناسب با تاکید بر تعیین سطح اپتیمم پروتئین در زمان نگهداری ماهی زینتی گورامی در آکواریوم و تاثیر آن بر عملکرد تولید مثلی ماهی می باشد.

۱-۱- مرور منابع

در سالهای اخیر مطالعاتی درباره میزان پروتئین مورد نیاز ماهیان زینتی و نیز تاثیری که بر عملکرد تولید مثلی مولدین ایفا میکند صورت گرفته است. پروتئین مورد نیاز برای رشد ماهی قرمز طلایی (*carassius auratus*) (Phillips, 1996) و Lochmann and (Chong et al., 2000)، گورامی کوتوله (*colida lalia*) Shim et al., (1989)، ماهی دم شمشیری (Kruger et al., 2001) مورد تحقیق قرار گرفته است. Tyler and Sumpter (1996) عنوان کردند که نیازهای غذایی آبزبان در مرحله مولد با سایر مراحل زندگی متفاوت است و بسیاری از کمبودها و مشکلات در طول مراحل اولیه پرورش و لاروی ماهیان به طور مستقیم به جیره غذایی، سطوح و نسبت مواد غذایی و تعداد دفعات غذادهی مولدین بستگی دارد. کاهش میزان تغذیه باعث مهار بلوغ گنادها در چندین ماهی از جمله گلدفیش (Sasayama and Takahashi, 1972)، sea bass اروپایی (Cerdá et al., 1994) و در ماهی آزاد اقیانوس اطلس (Brauge et al., 1995) شده است. در ماهی سی باس پس از ۶ ماه تغذیه مولدین با نصف میزان غذا، ضریب رشد کاهش یافته و زمان تخم ریزی به تعویق افتاد و نیز لاروهای تفریح شده آنها نسبت به مولدینی که جیره کامل دریافت میکردند کوچکتر بود (Cerdá et al., 1994) Ufodike and Ekokotu (1986) گزارش دادند که جیره غذایی حاوی میزان کم پروتئین و کالری بالا می تواند سبب کاهش عملکرد تولید مثلی در گربه ماهی آفریقایی شود. در Gilthead sea bream مشاهده شد مولدین تغذیه شده با جیره ای با بالانس خوب اسیدهای آمینه ضروری، بهبود سنتز زرده سازی به خوبی رخ

داد (Tandler et al., 1995). با این وجود، کاهش سطح پروتئین جیره از ۵۱٪ به ۳۴٪ همراه با افزایش میزان کربوهیدرات در جیره غذایی از ۱۰٪ تا ۳۲٪ باعث کاهش بقاء تخم در باس دریایی شد (Cerdá et al., 1994) (Izquierdo et al., 2001) عنوان کردند که تغذیه مولدین، به عنوان فاکتور مهمی در تولید تخم و بقای لاروها محسوب می‌شود. بهبود تغذیه مولدین و غذادهی افزایش قابل توجهی را نه تنها در کیفیت تخم‌ها بلکه در افزایش میزان تخم استحصالی نشان داده است. تکامل غدد جنسی و همآوری نیز تحت تاثیر مواد مغذی قرار دارند.

Furuita et al. (2002) گزارش دادند که پروتئین و چربی جیره نقش مهمی را در رشد و عملکرد تولید مثلی آبزیان نشان می‌دهد.

حسینی و همکاران (۱۳۹۳) به بررسی فرمولاسیون جیره بهینه با تاکید بر تعیین سطح اپتیمم پروتئین مورد نیاز برای پرورش ماهی زینتی گرین ترور پرداختند و گزارش دادند ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی ۴۵ درصد پروتئین از نظر میزان شاخص‌های رشد، میزان بازده پروتئین، ضریب تبدیل غذایی، ضریب چاقی و درصد بقا پس از ۸۴ روز در شرایط بهتری بودند و با ماهیان تغذیه شده با تیمارهای دیگر اختلاف معنی‌دار داشتند ($p \leq 0.05$).

Dahlgren (1980) دریافتند که گویی‌های ماده‌ای که با سطح ۳۱٪ پروتئین تغذیه شده بودند بالاترین عملکرد تولید مثلی را داشتند. در حالی که (Shim and Chua, 1986) گزارش دادند میزان بهینه پروتئین در جیره ماهی گویی ۳۰ تا ۴۰ درصد است و ماهیان ماده‌ای که با سطح ۳۰-۴۰٪ پروتئین در جیره و میزان ۹-۱۰.۵ درصد چربی تغذیه شده‌اند بالاترین میزان وزن بدن، وزن تخمدان، شاخص گنادوسوماتیک و تعداد اووسیت‌های زرده را نشان دادند. (Kithsiri et al., 2010) میزان ۴۳٪ پروتئین را برای حداکثر کارایی ماهی گویی پیشنهاد کردند و سطوح پائین‌تر پروتئین سبب کاهش عملکرد تولید مثلی در این ماهی بوده است.

در ماهی دم شمشیری نیاز پروتئین و چربی جیره برای رشد اپتیمم و عملکرد تولید مثلی ماهی swordtail ماده به ترتیب ۳۰٪ و ۱۲٪ می‌باشد (Ling et al., 2006). این داده‌ها توسط تحقیق (Chong et al., 2004) در همین گونه مجدداً بدست آمد.

۲- مواد و روش ها

۱- ۲- مشخصات محل انجام تحقیق

محل آزمایش واقع در استان کهگیلویه و بویر احمد، شهرستان سی سخت، مرکز تکثیر و پرورش ماهیان زینتی جمشیدی میباشد. این مرکز با ظرفیت تولید ۱۰۰۰.۰۰۰ قطعه انواع ماهی در سال ۱۳۸۸ تاسیس و تاکنون به کار خود ادامه داده است.

۲- ۲- تیمارهای آزمایشی

هزار قطعه ماهی گورامی بهشتی با وزن 0.1 ± 0.05 گرم بصورت یکسان در قالب ۶ تیمار و هر تیمار ۳ تکرار در آکواریوم های ۳۵ لیتری به صورت تصادفی توزیع شدند. به مدت ۲ هفته سازگاری ماهیان با محیط آزمایش صورت پذیرفت. فضولات و مواد غذایی مصرف نشده بصورت روزانه از آکواریوم ها سیفون و ۲۰ درصد آب تعویض گردید. در ابتدا ماهیان به میزان ۵٪ وزن بدن تغذیه شدند و با ادامه روند آزمایش و مشاهده میزان تغذیه، مقدار جیره تا سیری کامل ماهیان تنظیم گردید. جیره ماهیان در ۳ و ۴ وعده در ساعات ۸ صبح، ۲ بعد از ظهر و ۸ شب به مدت ۱۶ هفته به ماهیان داده شد. زیست سنجی و اندازه گیری پارامترهای رشد ماهیان در هر ماه صورت پذیرفت. اکسیژن دهی به آکواریوم ها بطور مستمر با استفاده از یک پمپ هواده مرکزی انجام شد. این هوادهی علاوه بر تامین اکسیژن مورد نیاز ماهیان، سبب حذف یا کاهش گازهای سمی موجود در آب میگردد. پارامترهای کیفی آب شامل اکسیژن محلول، pH، سختی کربناته، قلیائیت، دی اکسید کربن آزاد، نیتريت، نترات و آمونیاک بصورت روزانه کنترل و در جدول ۱-۳ درج گردید. در طول آزمایش روشنائی بصورت ۱۲:۱۲ تنظیم گردید.

۳- ۲- تنظیم جیره های غذایی

جیره های غذایی بر اساس ترکیب شیمیائی اجزاء خوراک و میزان احتیاجات ماهیان در دوره رشد فرموله شد. اجزاء خوراک بصورت آسیاب شده از کارخانه تولید خوراک آبریان کیمیاگران تغذیه خریداری و آنالیز شیمیائی آنها انجام پذیرفت. بر اساس داده های بدست آمده ابتدا جیره ها با استفاده از نرم افزار AFOS فرموله و میزان استفاده از هر یک از اجزاء مشخص گردید. برای تهیه غذا، میزان مورد نیاز از هر کدام از مواد، وزن و در میکسر ریخته شد. روغن، پرمیکس و آمینو اسیدها به تدریج به میکسر در حال کار اضافه شد تا بطور کامل با سایر اجزاء مخلوط شوند. مخلوط کردن فرایند مهمی است که مواد گوناگون در اثر یک نیروی خارجی با هم مخلوط میشوند تا ذرات این مواد بطور یکسان در هر حجمی پخش شوند. در ادامه آب به میزان لازم به میکسر افزوده شد و در نهایت کربوکسی متیل سلولز بعنوان همبند وارد میکسر گردید. عملیات مخلوط سازی تا زمان تشکیل یک خمیر یکنواخت ادامه یافت. در ادامه خمیر تولید شده در یک بخارپز قرار گرفت تا تحت تاثیر

دمای بالا مقداری پخته شود. خمیر پخته شده با استفاده از یک دستگاه چرخ گوشت برقی تبدیل به پلت هائی با ابعاد ۵/۵ میلیمتر گردید. پلت های تولیدی در دمای ۶۰ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت خشک و برای استفاده در دمای ۴ درجه یخچال خانگی ذخیره شد. فرمول و آنالیز جیره های آزمایش در جدول ۱-۲ درج شده است.

جدول ۲-۲: آنالیز تقریبی مواد اولیه و جیره های آزمایشی

جیره ها						مواد اولیه
%۵۰	%۴۵	%۴۰	%۳۵	%۳۰	%۲۵	
۴.۲	۲	۱	۱	۱	۱	پودر ماهی ۷۰
۱۱.۸۳	۸	-	-	-	-	ماهی کلیکا
۵.۵	۵	۲	۲	۲	۲	ماهی کلیکا بیچ
۲۲	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	کنجاله سویا ۴۴
۰.۲۴	۱.۰۳	۱.۸	۳.۴۴	۵.۸	۶.۷۲	روغن سویا
۰.۲	۰.۲	۰.۲	۰.۲	۰.۲	۰.۲	نمک طعام
۰.۱	۰.۱	۰.۱	۰.۱	۰.۱	۰.۱	پرمیکس
۵	۵	۵	۵	۵	۵	گلوتن ۴۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	آرد ذرت
۲۵	۲۵	۳۶.۳۲	۲۷.۵۵	۱۸.۷۷	۱۰	پودر ماهی متو
۱۵	۱۵	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	جانبی کنسرو
۰.۹۳	۴.۶۹	۱۳.۵۸	۲۰.۷۱	۲۷.۸۴	۳۴.۹۸	سلولز
-	۳.۹۸	-	-	-	-	آرد گندم
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع کل
۵۰	۴۵	۴۰	۳۵	۳۰	۲۵	پروتئین %
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	چربی %
۲.۸۳	۲.۵۶	۲.۳۶	۲.۲۷	۲.۱۸	۲.۱	فیبر %
۹.۵۹	۸.۹۲	۸.۸۳	۷.۳۹	۵.۹۶	۴.۵۳	خاکستر %

۲-۴- آنالیز بیوشیمیائی جیره ها و بافت ماهی

برای تعیین ترکیبات جیره های آزمایشی و لاشه ماهی ها، نمونه هایی از جیره های آزمایشی درون ظروف دربسته و لاشه ماهیان توسط ظروف حاوی نیتروژن مایع نگهداری و به آزمایشگاه منتقل شد و با روش های بیان شده در استاندارد AOAC (۱۹۹۰) و با به شرح زیر مورد تجزیه قرار گرفتند.

۱-۴-۲- رطوبت

پس از خشک شدن در آون در دسیکاتور سرد برای تعیین درصد رطوبت ، ابتدا ظروف مورد نظر ، گشته و سپس توزین شدند. سپس یک گرم نمونه وزن و داخل آن قرار داده شد و وزن بوته و نمونه ثبت گردید. بعد از آن بوته همراه با نمونه در آون با دمای ۱۰۵ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت قرار گرفتند و پس از انتقال به دسیکاتور سرد شده و مجدداً "توزین شد. درصد رطوبت از روی اختلاف وزن به دست آمده و بر اساس رابطه ۱-۲ محاسبه گردید APAC (۱۹۹۰).

وزن نمونه تازه / (وزن نمونه خشک - وزن نمونه تازه) = رطوبت (بر حسب درصد) (رابطه ۱-۲)

۲-۴-۲- پروتئین

میزان ۱-۱/۵ گرم از نمونه وزن و به فلاسک کج‌لداال منتقل گردید. ۲ قاشق کاتالیزور که مخلوطی از سولفات پتاسیم و سولفات مس به همراه ۲۵ میلی لیتر اسید سولفوریک به هر فلاسک اضافه شد. فلاسک ها به واحد هضم دستگاه کج‌لداال منتقل و به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۲۵۰ درجه سانتیگراد حرارت دهی شد. در ادامه دما به ۳۸۰-۳۵۰ درجه رسید و مدت زمان هضم به ۲-۱ ساعت ادامه یافت. زمانی که رنگ محتویات فلاسک به سبز روشن تغییر کرد هیترو خاموش گردید تا نمونه ها با گذر زمان به دمای پائین برسند. بعد از سرد شدن، به هر فلاسک ۳۰۰ میلی لیتر آب مقطر اضافه شد. برای فرایند تقطیر، ۲۰۰ میلی لیتر NaOH با غلظت ۴۰٪ به هر فلاسک اضافه و به واحد تقطیر دستگاه کج‌لداال منتقل شدند. واحد تقطیر دارای لوله هایی متصل به فلاسک حاوی اسید بوریک بود که به آن ۲-۳ قطره متیلن بلو افزوده شده بود. عملیات تقطیر تا زمان مصرف ۷۵ میلی لیتر از محلول اسید بوریک ادامه یافت. در ادامه محتویات فلاسک ها با HCL ۰/۱ نرمال تیترو شدند و زمانی که رنگ محتویات فلاسک به خاکستری متمایل به آبی تغییر کرد میزان HCL مصرفی ثبت گردید. از فرمول زیر برای محاسبه محتوای پروتئین نمونه ها استفاده شد:

$$\frac{HCL \times 0.1 \times 1.4}{\text{نمونه وزن}} = \text{درصد نیتروژن نمونه}$$

$$\text{درصد پروتئین خام} = 6.25 \times \text{درصد نیتروژن}$$

۳-۴-۲- چربی

یک گرم از نمونه وزن و به لوله آزمایش پیرکس ۱۲۵ میلی لیتر منتقل شد. ۶۰ میلی لیتر محلول کلروفرم: متانول (۲:۱) به آن اضافه و با استفاده از هموژنایزر محلول به مدت ۲ دقیقه هموژنیزه شد. محلول هموژنیزه شده از کاغذ صافی واتمن عبور داده شد. محلول عبور کرده از صافی در یک فانل جداساز ریخته شد و ۴۰ میلی لیتر دیگر کلروفرم: اتانول و ۲۰ میلی لیتر آب مقطر به آن اضافه گردید و به مدت یک دقیقه هم زده شد. فانل حاوی

محلول بر روی پایه بصورت عمودی قرار داده شد تا ۲ لایه جدا از هم شکل بگیرد. لایه بالایی مخلوط آب و متانول و لایه پائین مخلوط چربی و متانول میباشد. بعد از ۳ ساعت لایه پائین با باز شدن شیر فائل در یک بشر ریخته شد. وزن خالی این بشر از قبل توسط ترازوی دیجیتال اندازه گیری شده بود. بشر حاوی محلول به آون با دمای ۸۰ درجه سانتیگراد انتقال داده شد تا کلروفرم آن تبخیر شود. بعد از ۴ ساعت بشرها از آون خارج و در دسیکاتور قرار گرفت تا سرد شود. در انتها بشرهای حاوی چربی مجدداً وزن گردید و درصد چربی نمونه با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد:

$$\text{درصد چربی} = \frac{\text{وزن بشر بدون چربی} - \text{وزن بشر با چربی}}{\text{وزن نمونه}} \times 100$$

۴-۴-۲- خاکستر

در ابتدا جام‌های سفالی کوچک در دمای ۱۰۰ درجه سانتیگراد آون به مدت ۱ ساعت قرار گرفتند. بعد از آن به دسیکاتور منتقل شده تا سرد شوند. وزن جام به دقت اندازه گیری و ۲ گرم نمونه به آن اضافه شد. جام حاوی نمونه به کوره با دمای ۵۵۰ درجه سانتیگراد منتقل گردید. بعد از ۵ ساعت جام‌ها از کوره خارج و در دسیکاتور قرار گرفتند. در انتها جام‌ها توزین شده و میزان خاکستر از طریق فرمول زیر محاسبه گردید:

$$\text{درصد خاکستر} = \frac{\text{وزن جام خالی} - \text{وزن جام حاوی خاکستر}}{\text{وزن نمونه}} \times 100$$

۵-۲- تعیین ترکیب اسید آمینه لاشه و جیره

برای تعیین ترکیب اسیدهای آمینه عضله و جیره از روش Lindroth و Mopper استفاده گردید (۱۹۷۹) این روش شامل ۲ مرحله هضم و اشتقاق است.

۱-۵-۲- مرحله اول : هضم

پپتیدها و پروتئین‌ها باید قبل از شناسایی آمینو اسیدهای آن‌ها هیدرولیز شوند. عمل هیدرولیز به دو روش می‌تواند انجام گیرد و در این روش از هیدرولیز مایع استفاده شد. بدین منظور میزان ۰/۱ گرم نمونه بافتی خشک که قبلاً به وسیله دستگاه فریز درایر (Freez drier) خشک شده بود در لوله‌های هضم ریخته و به میزان ۷/۵ میلی-لیتر اسید کلریدریک ۶ نرمال به آن اضافه شد. لوله در زیر گاز نیتروژن قرار داده شد تا گاز نیتروژن به آن وارد و هوای موجود در آن خارج شد. سپس درب لوله سریعاً بسته و لوله‌ها در آون با دمای ۱۱۰ درجه سانتیگراد به

مدت ۲۴ ساعت قرار گرفتند. پس از این زمان لوله‌ها در دمای آزمایشگاه خنک شده و حجم اسید موجود در هر لوله که به رنگ زرد است تا حجم ۲۵ میلی‌لیتر با آب خالص رقیق شد. پس از آن توسط فیلترهای سرسرنگی ۰/۲۲ میکرونی، محلول فیلتر و در نهایت ۱۰ میکرولیتر محلول فیلتر شده در دسیکاتور جای داده شد که مجموعه آن به پمپ خلاء وصل گردید. مدت ۳۰ دقیقه تا ۶ ساعت (بسته به قدرت پمپ خلاء) سپری شد تا اسید نمونه کامل خشک گردید و یک لایه کم رنگ در کف لوله هضم باقی ماند. سپس نمونه‌ها تا زمان اشتقاق و تزریق به دستگاه در یخچال قرار داده شد.

۱-۱-۵-۲- طرز تهیه محلول‌ها و بافرهای مورد نیاز برای مرحله اشتقاق

تهیه بافر استات:

برای تهیه محلول بافر استات سدیم ۵۰ میلی‌مولار، ۶/۸ گرم نمک استات سدیم ۱۰ هیدراته در ۱۰۰ میلی‌لیتر آب خالص حل کرده و حجم آنرا به یک لیتر رسانده و pH آن با اسیداستیک ۱۰ درصد روی ۷ تنظیم شد.

طرز تهیه بافر A:

برای تهیه بافر A، ۷۶ میلی‌لیتر متانول مخصوص HPLC با ۳۴۲ میلی‌لیتر بافر استات سدیم مخلوط شد.

طرز تهیه بافر B:

برای تهیه بافر B، ۱۵۰ میلی‌لیتر متانول مخصوص HPLC با ۵۰ میلی‌لیتر بافر استات سدیم مخلوط شد.

تهیه بافر بورات:

۲/۸۵ گرم تترا بورات سدیم ۱۰ هیدراته در ۹۰ میلی‌لیتر آب خالص حل کرده و برای ۵ دقیقه جوشانده شد. پس از حل شدن کامل و خنک شدن محلول، حجم آن به ۱۰۰ میلی‌لیتر رسانده و با هیدروکساید سدیم یک نرمال pH آن روی ۹/۵ تنظیم شد. هنگام مصرف باید دقت شود در محلول کریستال تشکیل نشده باشد. این محلول در دمای اتاق تا ۶ ماه قابل استفاده است.

تهیه محلول OPA:

۱۰۰ میلی‌گرم OPA در ۹ میلی‌لیتر متانول حل کرده و به آن ۱ میلی‌لیتر بافر بورات سدیم و ۱۰۰ میکرولیتر ۲ بتا مرکاپتواتانول اضافه شد. محلول حاصله در شیشه در بسته که دور آن با کاغذ آلومینیوم پوشانده شده است ریخته و درون یخچال قرار گرفت. این محلول می‌بایست بی‌رنگ باشد و در دمای اتاق کمتر از ۲ روز پایدار است.

۲-۵-۲- مرحله دوم : اشتقاق

جهت عمل اشتقاق و آماده سازی نمونه برای تزریق موارد زیر انجام شد:

- ✓ اضافه کردن ۱۰ میکرولیتر بافر A به لوله هضم حاوی آمینو اسید خشک شده و چند بار مخلوط کردن آن تا حل شدن کامل پروتئین هیدرولیز شده
- ✓ افزودن ۴۹۰ میکرولیتر بافر A به مخلوط و انجام عمل ورتکس به مدت ۱۰ ثانیه
- ✓ انکوباسیون مجموعه در دمای آزمایشگاه به مدت ۵ دقیقه
- ✓ افزودن ۲۰۰ میکرولیتر بافر بورات
- ✓ افزودن ۱۰۰ میکرولیتر محلول OPA و انجام عمل ورتکس به مدت ۱۰ ثانیه
- ✓ انکوباسیون در دمای آزمایشگاه به مدت ۲ دقیقه
- ✓ اضافه کردن ۵۰ میکرولیتر محلول اسید کلریدریک ۰/۷۵ مولار برای توقف واکنش
- ✓ تزریق ۲۰ میکرولیتر از ترکیب نهایی توسط سرنگ مخصوص دستگاه HPLC برای شناسایی اسیدهای آمینه
- طول ستون ۴×۲۵۰ میلی لیتر، دمای ستون ۳۰ درجه سانتی گراد و نوع آن C18 می باشد. از آشکار ساز فلورسنس بین دو طول موج Excitation 330 nm و Emission 450 nm نیز جهت شناسایی آمینو اسیدها استفاده شد و در نهایت نتیجه به صورت درصد (گرم در ۱۰۰ گرم پروتئین) بیان گردید.

۲-۶- آنالیز آماری

هر آکواریوم به عنوان یک واحد آزمایشی در نظر گرفته شد و داده‌های آماری به صورت میانگین \pm خطای استاندارد گزارش گردید. در این مطالعه کلیه محاسبات آماری توسط نرم افزار SPSS 17 و انجام شد. ابتدا نرمال بودن داده ها با استفاده از آزمون Shapiro-Wilk بررسی شد و داده‌های غیرنرمال توسط لگاریتم نرمال شدند. بعد از اطمینان از نرمال بودن داده‌ها جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آنالیز واریانس یکطرفه (One way ANOVA) استفاده شد و برای مشخص شدن تفاوت بین میانگین‌ها از آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح اطمینان ۹۵ درصد استفاده شد.

۲-۷- بررسی پارامترهای کیفی آب

در طول دوره آزمایش میانگین دمای آب در آکواریوم ها معادل 1 ± 27 درجه سانتیگراد بود. نوسانات پی اچ بین ۷.۱ تا ۸.۳ در تغییر بود. اکسیژن محلول یکی از مهمترین عوامل اصلی در کیفیت آب مورد نیاز است. را از ماهیان اکسیژن آب به دست می آورند. با توجه به اینکه درجه حرارت آب موجب تغییر در میزان اکسیژن می شود، هرچقدر آب سردتر باشد میزان اکسیژن بیشتری در آب حل می شود. میزان اکسیژن محلول در تمام آکواریوم ها بیش از ۵ میلی گرم در لیتر ثبت شد.

جدول ۱-۲: پارامترهای کیفی آب در طول دوره آزمایش

پارامتر	دامنه تغییرات
اکسیژن محلول	حداقل ۵ میلی گرم در لیتر
دما	بین ۲۶ تا ۲۸ درجه سانتیگراد
سختی	حدود ۸۰ میلی گرم کربنات کلسیم
شوری	صفر
بی اچ	از ۷/۱ تا ۸/۳
نیتريت	کمتر از ۵ میلی گرم در لیتر
نترات	کمتر از ۵ میلی گرم در لیتر
آمونیاک کل	کمتر از ۰/۰۱ میلیگرم در لیتر

۸-۲- بررسی شاخص های تغذیه ای و رشد

قبل از زیست سنجی ماهیان هر تیمار به مدت ۱۲ ساعت قطع غذا شدند. تعداد ۹ ماهی در هر تیمار (۳ قطعه از هر تکرار) بصورت تصادفی صید و زیست سنجی شدند. برخی پارامترهای رشد بر اساس فرمول های زیر مورد ارزیابی قرار گرفت.

۸-۲-۱- افزایش وزن روزانه

میزان افزایش وزن روزانه در پایان هر دوره زیست سنجی توسط توزین بچه ماهی ها ، در ابتدا و انتهای دوره پرورش صورت گرفت (یاراحمدی و همکاران ، ۱۳۸۴).

نرخ رشد روزانه = (نهایی وزن-اولیه وزن)/(آزمایش روزهای تعداد) × ۱۰۰

$$\text{درصد افزایش وزن بدن} = \frac{\text{وزن اولیه} - \text{وزن نهایی}}{\text{وزن اولیه}} \times 100$$

۸-۲-۲- نرخ رشد ویژه

نرخ رشد ویژه، افزایش رشد روزانه را به درصد بیان میکند، نشان می دهد که در طول دوره آزمایش ماهی های هر تیمار به طور متوسط چند درصد اضافه رشد روزانه داشته اند (Castell and Tiews, 1980)

$$\text{نرخ رشد ویژه} = \frac{\ln \text{وزن اولیه} - \ln \text{وزن نهایی}}{\text{روزهای آزمایش}} \times 100$$

۳-۸-۲- ضریب تبدیل غذایی

ضریب تبدیل غذایی نشان می‌دهد که چه مقدار از غذای مصرف شده صرف افزایش وزن ماهی شده است. FCR با استفاده از فرمول زیر و برای فو اصل بین دو زیست سنجی و کل دوره آزمایشی محاسبه می‌شود.

$$\text{ضریب تبدیل غذایی} = \frac{\text{غذای شده خورده}}{\text{وزن افزوده}}$$

۹-۲- فرایند تکثیر

بعد از گذشت ۱۶ هفته و ظهور علائم بلوغ جنسی، ماهیان بر اساس صفات ثانویه مورد تفکیک جنسی قرار گرفتند. گورامی‌های نر دارای رنگ آمیزی زیباتر و تیره‌تر، باله پشتی بلندتر میباشند که معمولاً تا ساقه دمی امتداد دارد. اندازه ماهیان نر معمولاً بزرگتر و شکل بدن آنها کشیده‌تر میباشند. ماهیان ماده از روی شکم گرد، اندازه کوچکتر و طول باله پشتی کوتاهتر شناخته میشوند. بعضی اوقات ماهیان نر نیز دارای اندازه کوچکتر و باله پشتی کوتاهتر میباشند لذا ملاک انتخاب مولد ماده گرد و بزرگ بودن شکم است. ماهیان نر و ماده با تراکم ۱ ماهی به ازای هر ۱۰ لیتر آب در آکواریوم‌های جداگانه ذخیره و مانند قبل روزانه ۳ مرتبه غذادهی شدند. میزان ۱۰٪ آب روزانه تعویض و فضولات و غذاهای خورده نشده از سیستم حذف گردید. ماهیان در شرایط فوق تا ۲ هفته مورد تغذیه قرار گرفته و مجموعاً ۱۸ هفته جیره‌های حاوی سطوح مختلف پروتئین تا زمان تکثیر به ماهیان ارائه شد.

تعداد ۳ آکواریوم ویژه تخم‌ریزی برای هر تیمار با ابعاد (۶۰×۳۰×۳۰) و عمق آبیگری ۲۵ سانتیمتر در نظر گرفته شد. محل قرارگیری آکواریوم‌های هجری دارای نوری ملایم، مکان‌های برای مخفی شدن ماهی ماده، اندکی پوشش گیاهی و بدون تردد افراد و فاقد سیستم هوادهی تعیین گردید تا حداکثر آرامش برای تکثیر طبیعی ماهیان فراهم گردد. همچنین یک پلاستیک سلفون نازک به ابعاد ۱۰×۱۰ سانتیمتر جهت کمک به لانه سازی بر روی سطح آب قرار داده شد. ماهی نر با بلعیدن هوا و ایجاد یک حباب پوشیده از موکوس، شروع به ساختن لانه جهت نگهداری تخم‌ها در زیر سطح سلفون نمود. این کار صدها بار تکرار و بیش از هزار حباب بعد از اتصال به هم، تشکیل یک آشیانه مترکم و یکپارچه حبابی را دادند.

جهت تکثیر، ۳ جفت مولد از هر تیمار انتخاب و صبح زود ماهیان نر به آکواریوم منتقل شد تا فرصت لازم برای ساخت لانه را داشته باشد. بعد از ظهر همان روز ماهیان ماده نیز به آکواریوم‌ها منتقل شدند. در ابتدا ماهیان نر رفتار تهاجمی نشان دادند اما با گذشت زمان این رفتار به رفتار تولید مثلی و تعقیب و گریز جفتها مبدل گردید. بعد از این کار، ماهی نر خود را به دور ماهی پیچید و با ایجاد فشار به ناحیه شکمی سبب رهاسازی تخم‌های آن گردید. این روند چندین ساعت به طول انجامید تا تمام تخم‌های ماهی ماده رها شوند. در ادامه ماهی نر شروع به جمع‌آوری تخم‌ها و چیدن آنها در حباب‌ها نمود. در این زمان ماهی نر که خود را مسئول مراقبت از تخم‌ها

میدانند، به شدت رفتار تهاجمی را در پیش گرفت و ماهی ماده با احتیاط از آکواریوم خارج گردید. این فرایند برای هر تیمار در ۳ تکرار بصورت جداگانه اما همزمان انجام گردید. تعداد کل تخم های تولیدی شمارش گردید تا پارامتر های همآوری نسبی، درصد لقاح، درصد تفریخ مورد ارزیابی قرار گیرد. بدین منظور یک ظرف شیشه ای به آرامی وارد آکواریوم شد تا حباب هاب حاوی تخم وارد آن شوند. با استفاده از یک سوزن استریل تعداد تخم های موجود در هر تیمار به دقت شمارش گردید. در این مرحله همچنین قطر تخمک با استفاده از یک کولیس دیجیتال با دقت ۰/۱ میلیمتر اندازه گیری شد. تخم های شفاف لقاح نیافته نیز شمارش و از ظرف شیشه ای خارج گردید. بعد از این کار، تخم های لقاح یافته مجدداً و با دقت به آکواریوم تخمیزی منتقل گردید. برای حصول نتیجه بهتر حداقل ۳۰ تخم در هر تکرار و مجموعاً ۹۰ تخم در هر تیمار مورد اندازه گیری قرار گرفت. در ادامه کلیه پارامترهای بررسی شده در این آزمایش بیان میگردد.

۱۰-۲- کارایی تولید مثل

گناد ماهیان ماده در انتهای آزمایش مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور یک ماهی از هر تیمار انتخاب و با استفاده از دوز بالای گل میخک بیهوش و تخمدان آن خارج گردید تا شاخص رشد گناد (GSI) ارزیابی گردد. در ادامه و با استفاده از داده های بدست آمده از آکواریوم های ویژه تخمیزی، موارد زیر در راستای ارزیابی کارایی تولید مثلی ماهیان محاسبه گردید:

- شاخص رشد گناد = $100 \times \frac{\text{وزن گناد}}{\text{وزن ماهی}}$

- همآوری = $\frac{\text{تعداد کل تخم تولیدی}}{\text{وزن بدن ماهی ماده}}$

- درصد لقاح = $100 \times \frac{\text{تعداد تخمهای لقاح یافته}}{\text{تعداد کل تخمها}}$

- درصد تفریخ = $100 \times \frac{\text{تعداد تخم شده تفریخ شده}}{\text{تعداد تخم لقاح یافته}}$

- قطر تخم و طول لارو: با استفاده از یک کولیس دیجیتال با دقت ۰/۰۵ میلیمتر اندازه گیری شد.

۳- نتایج

نتایج حاصل از تاثیر جیره های غذایی بر شاخص های رشدلیه پارامترهای رشد بررسی شده در جدول ۱-۳ ارائه شده اند. بیشترین میانگین وزن نهائی بر حسب گرم ($5/96 \pm 0/017$)، افزایش وزن ($5/41 \pm 0/03$) (گرم) و درصد افزایش وزن ($90/8 \pm 0/31$) در گروه دریافت کننده ۴۰٪ و کمترین آن در گروه دریافت کننده ۲۵٪ پروتئین مشاهده گردید. گروه های دریافت کننده ۳۵٪ و ۵۰٪ پروتئین فاقد تفاوت معنی دار در پارامترهای مذکور میباشند. ضریب تبدیل غذایی در گروههای ۲۵٪ و ۳۰٪ پروتئین فاقد تفاوت معنی دار بود و بهترین ضریب تبدیل غذایی ($0/9 \pm 0/03$) در گروه ۴۰٪ پروتئین بدست آمد. بالاترین نرخ رشد ویژه ($1/32 \pm 0/019$) و رشد روزانه ($0/030 \pm 0/001$) در گروه ۴۰٪ پروتئین مشاهده گردید.

جدول ۱-۳ : پارامترهای رشد در ماهی گورامی بعد از تغذیه با سطوح مختلف پروتئین

	۲۵٪	۳۰٪	۳۵٪	۴۰٪	۴۵٪	۵۰٪
میانگین وزن اولیه	$0/55 \pm 0/02$	$0/56 \pm 0/04$ a	$0/55 \pm 0/018$	$0/56 \pm 0/01$	$0/57 \pm 0/02$	$0/55 \pm 0/01$
میانگین وزن نهائی	$4/67 \pm 0/02$	$4/84 \pm 0/05$	$5/31 \pm 0/01$	$5/69 \pm 0/01$	$5/63 \pm 0/01$	$5/34 \pm 0/01$
افزایش وزن بدن	$4/12 \pm 0/02$	$4/28 \pm 0/05$	$4/75 \pm 0/01$	$5/13 \pm 0/03$	$5/07 \pm 0/01$	$4/78 \pm 0/02$
درصد افزایش وزن	$88/1 \pm 0/08$	$88/4 \pm 1$	$89/6 \pm 0/2$	$90/8 \pm 0/3$	$90/0 \pm 0/4$	$89/05 \pm 2/4$
ضریب تبدیل غذایی	$1/2 \pm 0/00$	$1/17 \pm 0/01$	$1/04 \pm 0/02$	$0/9 \pm 0/03$	$0/99 \pm 0/00$	$1/06 \pm 0/03$
نرخ رشد ویژه	$1/18 \pm 0/00$	$1/19 \pm 0/00$	$1/25 \pm 0/01$	$1/32 \pm 0/01$	$1/28 \pm 0/00$	$1/25 \pm 0/01$
نرخ رشد روزانه	$0/22 \pm 0/00$	$0/22 \pm 0/00$	$0/26 \pm 0/00$	$0/30 \pm 0/00$	$0/28 \pm 0/00$	$0/26 \pm 0/00$

نتایج حاصل از تاثیر جیره های غذایی بر شاخص های تولید مثلکلیه پارامترهای مربوط به تولید مثل در جدول ۲-۳ درج شده است. با افزایش میزان پروتئین، تعداد تخم رهاسازی شده در اولین تخم ریزی افزایش یافت و بیشترین تعداد تخم رهاسازی شده و همچنین شاخص رشد گناد (GSI) در گروه ۴۵٪ پروتئین به ترتیب 605 ± 15 و $2/1 \pm 0/2$ مشاهده گردید. اختلاف معنی داری بین گروه های ۲۵٪ و ۳۰٪ پروتئین در پارامترهای مذکور مشاهده نگردید. افزایش پروتئین تا ۵۰٪ تاثیر منفی بر کارائی تولید مثلی ماهی گورامی نشان داد. افزایش پروتئین از ۴۰٪ تا ۵۰٪ سبب ایجاد جهش در قطر تخم های تولیدی گردید بطوریکه در گروه های ۲۵٪، ۳۰٪ و ۳۵٪ قطر تخم به ترتیب $1/16 \pm 0/05$ ، $1/17 \pm 0/06$ و $1/26 \pm 0/03$ مشاهده شد در حالیکه با افزایش میزان پروتئین ۴۰٪، ۴۵٪ و ۵۰٪ قطر تخم ها به ترتیب $1/39 \pm 0/05$ ، $1/45 \pm 0/05$ و $1/40 \pm 0/11$ گردید. بر

اساس داده های دریافتی بالاترین قطر تخم در گروه ۴۵٪ پروتئین مشاهده شد. افزایش پروتئین تا ۵۰٪ سبب کاهش قطر تخم های تولیدی گردید.

درصد تفریخ در گروه ۳۰٪ کمترین میزان ($۸۵/۶ \pm ۴/۱۶$) بود در حالیکه میزان آن در گروه ۲۵٪ پروتئین کمی با اختلاف معنی داری بالاتر میباشد. بالاترین میزان درصد تفریخ ($۹۶/۰ \pm ۲/۰$) در گروه ۴۵٪ پروتئین به ثبت رسید. تفاوت معنی داری بین درصد تفریخ در گروه های ۴۰٪ و ۵۰٪ پروتئین مشاهده نگردید.

با توجه به اینکه بالاترین قطر تخم در گروه ۴۵٪ پروتئین به ثبت رسید، چنین انتظار میرفت که در این گروه نیز طول لارو هفت روزه با اختلاف معنی داری از سایر گروه ها بالاتر ($۴/۵ \pm ۰/۰۵$) باشد. کوچکترین لارو در گروه های ۲۵٪ و ۳۰٪ پروتئین با طول $۳/۸۶ \pm ۰/۰۵$ و $۳/۹۰ \pm ۰/۲$ مشاهده شد. این در حالیست که افزایش پروتئین تا سقف ۵۰٪ تاثیر چندانی بر میزان اندازه لارو نداشت. کما اینکه این میزان پروتئین نیز نتوانست تاثیر مثبتی بر قطر تخم داشته باشد.

بر اساس داده های بدست آمده، افزایش یا کاهش میزان پروتئین جیره تاثیری بر میزان ماندگاری و درصد بقاء لاروها نداشت. معمولاً درصد بقاء و ماندگاری لارو متأثر از شرایط محیطی، ژنتیکی و تغذیه ای آنها میباشد.

ترکیب شیمیائی تقریبی تخمدان ماهی گورامی در جدول ۳-۴ درج شده است. علی رغم اینکه میزان پروتئین دریافتی ماهیان متفاوت بود اما اختلاف معنی داری بین گروه ها از نظر میزان پروتئین تخمدان مشاهده نگردید. بالاترین میزان پروتئین تخمدان ($۳۴/۳ \pm ۲/۰۸$) مربوط به گروه ۴۵٪ میباشد که البته از نظر آماری با سایر گروه ها اختلاف معنی داری ندارد. بالاترین میزان چربی ($۶۵/۴۲ \pm ۱$) در گروه ۳۰٪ پروتئین به ثبت رسید. این در حالیست که گروه مذکور کمترین میزان پروتئین تخمدان ($۳۱/۶ \pm ۲/۰۸$) را در بین تیمارها به خود اختصاص داده است. بالاترین میزان خاکستر ($۲/۰۱ \pm ۰/۳۱$) در گروه ۲۵٪ پروتئین موجود بود که این میزان با محتوای خاکستر سایر گروه ها از نظر آماری اختلاف معنی داری نشان نداد. از نظر پروفایل آمینو اسید تخمدان، اختلاف معنی داری بین محتوای آمینو اسید های ضروری موجود در تخمدان ماهیان در تیمارهای مختلف مشاهده نگردید (جدول ۳-۳).

جدول ۲-۳: پارامترهای تولید مثل ماهی گورامی تغذیه شده با سطوح مختلف پروتئین

	%۲۵	%۳۰	%۳۵	%۴۰	%۴۵	%۵۰
تعداد تخم در اولین تخم ریزی	۲۷۶±۲۵	۲۹۳±۷۵	۳۴۳±۳۵	۴۰۹±۱۶	۶۰۵±۱۵	۴۸۸±۱۰
شاخص رشد گناد	۰/۷۸±/۱۰	۰/۹۴±/۰۳	۱/۱۶±/۱۱	۱/۶۰±/۰۱	۲/۱±/۰/۲	۱/۸±/۰/۱
قطر تخم (میلی متر)	۱/۱۶±/۰۵	۱/۱۷±/۰۶	۱/۲۶±/۰۳	۱/۳۹±/۰۵	۱/۴۵±/۰۵	۱/۴۰±/۱۱
درصد تخم گشائی	۸۹/۳±۱/۵۲	۸۵/۶±۴/۱۶	۹۵±۱/۱	۹۳/۳±۱/۵	۹۶±۲	۹۳±۳
طول لارو هفت روزه	۳/۸۶±/۵	۳/۹۰±/۰/۲	۴/۳۰±/۰/۲	۴/۱±/۱۱	۴/۵±/۰/۵	۴/۰۶±/۱۵
درصد بقاء	۹۵/۹±۱/۵	۹۴/۸±۱/۰	۹۶/۰±۱/۵	۹۴/۹±۱/۵	۹۵/۸±۱/۰	۹۵/۱±۱/۵

جدول ۳-۳: پروفایل آمینواسید تخمدان ماهی گورامی تغذیه شده با سطوح مختلف پروتئین

	%۲۵	%۳۰	%۳۵	%۴۰	%۴۵	%۵۰
آرژنین	۲/۲۷±/۰۸	۲/۲۲±/۰۴	۲/۱۷±/۰۴	۲/۱۹±/۰۲	۲/۲۰±/۰۱	۱/۹۳±/۱۱
هیستیدین	۰/۸۷±/۰۶	۰/۹±/۰۲	۰/۸۸±/۰۳	۰/۹±/۰۲	۰/۸۶±/۰۶	۰/۸۷±/۰۶
ایزولوسین	۲/۲۰±/۰/۱	۲/۰±/۰/۱	۲/۰±/۰/۱	۱/۹±/۰/۱	۲/۲±/۰/۱	۱/۸±/۰/۱۵
لوسین	۲/۵±/۰/۱	۲/۴±/۰/۲	۲/۴±/۰/۱	۲/۴±/۰/۱۵	۲/۵±/۰/۲	۲/۳±/۰/۲
لایزین	۲/۸۶±/۰۵	۲/۸۷±/۰۷	۲/۶۰±/۴۳	۲/۹۰±/۰۱	۲/۸۴±/۰۷	۲/۸۱±/۰۸
فنیل آلانین	۱/۴۹±/۰۲	۱/۴۸±/۰۲	۱/۴۷±/۰۵	۱/۴۶±/۰۴	۱/۴۹±/۰۲	۱/۴۳±/۰۳
ترئونین	۱/۶۵±/۰۴	۱/۶۲±/۰۴	۱/۶۳±/۰۵	۱/۵۸±/۰۶	۱/۶۲±/۰۳	۱/۵۹±/۰۲
والین	۱/۸۲±/۰۴	۱/۸۷±/۰۲	۱/۸۵±/۰۴	۱/۸۸±/۰۱	۱/۸۹±/۰۱	۱/۸۷±/۰۲

جدول ۳-۴: ترکیب تقریبی تخمدان ماهی گورامی تغذیه شده با سطوح مختلف پروتئین

	%۲۵	%۳۰	%۳۵	%۴۰	%۴۵	%۵۰
پروتئین	۳۳±۱	۳۲/۲±۲/۰۸	۳۲/۲±۲/۰۸	۳۳/۷±۱/۰۳	۳۴/۳±۲/۰۸	۳۳/۸±۲/۰۸
چربی	۶۳/۶±۲/۵۱	۶۵/۴±۱/۰	۶۳/۶±۱/۵	۶۲/۳±۳/۲	۶۳/۰±۱/۰	۶۲/۳±۲/۰۸
خاکستر	۲/۰۱±/۳۱	۱/۹۰±/۰/۱۱	۱/۹۳±/۲۱	۱/۹۳±/۰۵	۱/۹۶±/۱۵	۱/۷±/۴۵

۴- بحث و نتیجه گیری

این مطالعه به بررسی اثر سطوح مختلف پروتئین بر تولید مثل ماهی گورامی بهشتی (*Macropodus Opercularies*) پرداخته است. معمولاً نیاز پروتئینی مولدین به نیازهای لارو و ماهیان انگشت قد نزدیک تر است و لذا سطوح پروتئینی حداقل (۲۵٪) و حداکثر (۵۰٪) انتخاب گردید تا کلیه موارد مورد بررسی قرار گیرد. سطوح خیلی بالای پروتئین باعث هزینه کرد انرژی بیشتر در راستای آمین زدائی گردیده و علاوه بر کاهش کارایی رشد و تولید مثلی سبب دفع مواد از ته بیشتر به آکواریوم و محیط آبی میگردد (Ufodike and Ekokotu, 1986). این مطالعه نشان داد سطوح ۴۰٪ و ۴۵٪ پروتئین به ترتیب سبب افزایش رشد و افزایش کارایی تولید مثلی گردید.

Chong et al. (2004) نشان داد که هماوری بالاتر در ماهی دم شمشیری تغذیه شده با سطح بالاتر پروتئین رابطه مستقیمی با وزن ماهی دارد با این منطق که ماهی دریافت کننده سطوح بالاتر پروتئین، رشد بیشتر و وزن بالاتری دارد و میزان هماوری در ماهیان بزرگتر بیشتر است. مطالعه بر روی ماهی گوپی (*Poecilia reticulata*) تغذیه شده با ۴۷٪ پروتئین جیره، بیشترین میزان وزن و شاخص گنادی را در قیاس با ماهیان تغذیه شده با سطوح ۳۵٪ و ۲۵٪ بدست آوردند.

(Dahlgren, 1980). در مطالعه بر روی تیلپیا (El-Sayed and Kawanna, 2008) باس دریائی (Cerdá et al., 1994) نتایج مشابه بدست آمد. سطوح مازاد بر نیاز گناد ها و تولید مثل در ماهی ممکن است سبب افزایش رشد شوند اما تأثیر دوچندان بر کارایی تولید مثلی ندارند (Al Hafedh et al., 1999). به عنوان مثال در تیلپای نیل بهترین رشد در ماهیان دریافت کننده جیره حاوی ۳۰٪ و بهترین کارایی تولید مثلی در گروه دریافت کننده ۲۵٪ پروتئین گزارش گردید.

Izquierdo et al. (2001) گزارش داده است که سطح بهینه مواد مغذی در جیره مولدین در ساختار و شکل و میزان تخم گشائی تأثیر مستقیم دارد. نتایج مشابه ای در ماهی تیلپیا (El-Sayed and Kawanna, 2008)، در کپور معمولی (Manissery et al., 2001)، باس دریائی (Watanabe et al., 1984) و گربه ماهی آفریقائی (Sotolu, 2010) گزارش شده است. از اندازه و ظاهر تخم جهت تعیین کیفیت آن بعد از لقاح استفاده میشود (Bobe and Labbé, 2010). بطور عمومی در آبی پروری این باور وجود دارد که تخم بزرگتر بهتر است (Brooks et al., 1997). اندازه تخم ماهی در بین افراد یک گونه و جمعیت های مختلف متفاوت است (Beacham and Murray, 1993). تغییرات در اندازه تخم ماهیان در طبیعت میتواند ناشی از ژنتیک، شرایط اکولوژیکی، غذا و میزان دسترسی به آن باشد اما در محیط آکواریوم و پرورشی غذا و میزان مواد مغذی موجود در آن نقش پررنگ تری در این زمینه ایفا میکنند و تخم ماهی و اندازه آن متأثر از وضعیت تغذیه ماهی ماده در دوران توسعه تخمدانی میباشد (Tyler and Sumpter, 1996). تخم بزرگتر منتج به تولید لاروهای بزرگتر با بهره رشد بهتر خواهد شد زیرا لاروهای حاصل از این تخم ها از ذخیره غذائی بیشتر و بهتری استفاده کرده اند. اگرچه استثنائاتی هم وجود دارد اما به طور کلی تخم های

بزرگتر حاوی زرده و مواد مغذی بیشتر بوده و نتاج حاصل از آنها بزرگتر است. قطر تخم و طول کل لارو هفت روزه در مطالعه حاضر به طور معنی داری متاثر از سطوح مختلف پروتئین می‌باشد بطوریکه پارامترهای مذکور بطور معنی داری در تیمار ۰.۴۵٪ پروتئین بیشتر از سایرین بود و افزایش میزان پروتئین تا ۰.۵۰٪ نقشی در افزایش قطر تخم نداشت. این به دلیل صرف پروتئین مازاد بر نیاز تولید مثلی در سایر فرایندهای فیزیولوژیک بدن می‌باشد. افزایش قطر تخم را میتوان به دلیل ذخیره سازی بیشتر مواد مغذی و همچنین اندازه بزرگتر مولدین تغذیه شده با سطوح بالای پروتئین دانست (Tyler and Sumpter, 1996, Gunasekera et al., 1997). رابطه مستقیم بین اندازه تخم و وزن بدن در گونه‌های مختلف گزارش شده است (Bromage et al., 1992). نتایج مشابه در کپور معمولی (Manissery et al., 2001)، تیلپیا (El-Sayed et al., 2003)، گزارش شده است. Zakeri et al. (2009) گزارش دادند لارو ماهی سی باس بدست آمده از مولدین تغذیه شده با جیره حاوی ۰.۵۰٪ پروتئین بسیار بزرگتر از لاروهای سایر مولدین در تیمارهای تغذیه شده با سطوح پائین تر پروتئین می‌باشند. همچنین در گزارش (El-Sayed and Kawanna, 2008) آمده است نتاج هفت روزه حاصل از تیلپایای تغذیه شده با ۰.۳۰٪ پروتئین، اندازه کوچکتری در قیاس با نتاج بدست آمده از مولدین تغذیه شده با سطوح ۰.۴۰٪ و ۰.۴۵٪ پروتئین داشته‌اند.

در بررسی پروفایل آمینو اسید تخم و تخمدان در آزاد ماهیان (Ketola, 1982)، و گربه ماهی کانال (Wilson and Poe, 1985) آمینو اسیدهای غالب شامل لوسین و لایزین می‌باشد که نتایج تحقیق حاضر با مطالعات گذشته همسو است. لذا میتوان بدون در نظر گرفتن محتوای کل پروتئین خام نتیجه گرفت لوسین و لایزین به عنوان آمینواسیدهای کلیدی در مراحل پایانی و اوولاسیون تخم‌ها حائز اهمیت هستند. براساس نتایج این مطالعه و مطالعات گذشته پروفایل آمینو اسید تخمدان متاثر از میزان پروتئین جیره نمی‌باشد. این موضوع در گزارش (Coldebella et al., 2011) بر روی تاثیر پروتئین جیره بر پروفایل آمینو اسید تخمدان ماهی *Rhamadia quelen* اعلام شده است. بر اساس اطلاعات فوق میتوان به این نتیجه رسید که در دوران تولید مثل اولویت فیزیولوژیک بدن تامین نیازمندی گنادها به مواد مغذی بدون توجه به سطوح آنها در جیره می‌باشد و معمولاً کمبود آمینو اسیدها در گناد از طریق فراخوان آنها از عضلات صورت می‌گیرد لذا سطوح مختلف جیره تاثیری بر پروفایل آمینو اسید تخمدان ندارد.

نتیجه گیری اینکه میزان پروتئین ۰.۴۵٪ در جیره مولدین ماده گورامی بهشتی سبب افزایش کارایی تولید مثل، همآوری، درصد تفریخ، قطرتخم و طول لارو هفت روزه گردید. این نتایج علی‌رغم وجود سطوح یکسان آمینواسیدهای کلیدی در پروفایل تخمدان همه تیمارها بدست آمد که نشان دهنده اولویت فیزیولوژیک بدن در تامین آمینواسیدهای مورد نیاز گناد بدون توجه به میزان پروتئین ورودی می‌باشد. در مطالعات آینده در زمینه نیازهای غذایی مولدین ماهیان زینتی توجه به میزان آمینو اسیدها و نقش آنها باید مورد بررسی قرار گیرد. جیره های مدرن باید بر اساس مواد مغذی و نه مواد اولیه متعادل شوند و مفهوم پروتئین ایده آل (*Ideal Protein Concept*) در زمینه تغذیه ماهیان زینتی اعمال گردد. نقش آمینو اسیدهای کلیدی که به عنوان پیش ساز

پروستاگلندین ها هستند و در تولید هورمون های استروئیدی و جنسی توسط سلول های اندوکرین نقش دارند باید در جیره های ویژه مولدین ماهیان زینتی پررنگ تر باشد تا نهایتاً بتوان کارایی تولید مثلی آنها را به حداکثر رساند.

تشکر و قدردانی

نویسنده این نوشتار ضمن تشکر از همکاری مرکز تکثیر و پرورش ماهیان زینتی جمشیدی واقع در سی سخت، از کلیه افرادی که به هر نحو در مراحل انجام، آنالیز آماری و تهیه گزارش نهائی همکاری نموده اند کمال تشکر و قدردانی را دارد.

منابع

- حسینی مدنی. ن.، مورکی. ن.، انوار، و منوچهری. ح. (۱۳۹۳). فرمولاسیون جیره بهینه با تاکید بر سطوح اپتیمم پروتئین مورد نیاز برای پرورش ماهی زینتی گرین ترور، فصلنامه علمی پژوهشی محیط زیست جانوری. سال ششم، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۳.
- عابدیان عبدالمحمد؛ قباد آذری تاکامی؛ علی نیکخواه؛ چیروز بن سعد؛ جاسم غفله مرمضی؛ اثر سطوح پروتئین و شوری روی رشد و بازماندگی میگوی سفید هندی. مجله پژوهش و سازندگی، سال ۱۵، شماره ۳ و ۴، پاییز و زمستان ۱۳۸۱، ص ۶۴-۷۱.
- عمادی. ح.، (۱۳۸۷). غذا و تغذیه ماهی های آکواریومی. انتشارات علمی آبریان. بهار ۱۳۸۷
- فرحی. ا.، سوداگر، م. (۱۳۹۴). اثرات سطوح مختلف پربیوتیک ایمونوژن جیره غذایی بر شاخصهای تولیدمثلی مولدین ماهی آنجل (*scalare Pterophyllum*) و ارزیابی بقای لاروهای حاصله در مواجهه با تنش افزایش ناگهانی دما. آبریان زینتی. سال دوم/شماره ۱/سال ۱۳۹۴
- یاراحمدی، ب. مقدسی، ف. و سیاوشی، ر.، ۱۳۸۴، استفاده از سیستم پوسته زدایی شده آرتیمیا در، تغذیه لارو قزل آلاهی رنگین کمان، مجله علمی پژوهشی و سازندگی در امور دام و آبریان، شماره ۷۳ تا ۵۸.
- Al Hafedh, Y., Siddiqui, A. & Al-Saiady, M. 1999. Effects of dietary protein levels on gonad maturation, size and age at first maturity, fecundity and growth of Nile tilapia. *Aquaculture International*, 7, 319-332.
 - Beacham, T. & Murray, C. 1993. Fecundity and egg size variation in North American Pacific salmon (*Oncorhynchus*). *Journal of Fish Biology*, 42, 485-508.
 - Bobe, J. & Labbé, C. 2010. Egg and sperm quality in fish. *General and comparative endocrinology*, 165, 535-548.
 - Brauge, C., Corraze, G. & Médale, F. 1995. Effect of dietary levels of lipid and carbohydrate on growth performance, body composition, nitrogen excretion and plasma glucose levels in rainbow trout reared at 8 or 18 C. *Reproduction Nutrition Development*, 35, 277-290.
 - Bromage, N., Jones, J., Randall, C., Thrush, M., Davies, B., Springate, J., Duston, J. & Barker, G. 1992. Broodstock management, fecundity, egg quality and the timing of egg production in the rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Aquaculture*, 100, 141-166.
 - Brooks, S., Tyler, C.R. & Sumpter, J.P. 1997. Egg quality in fish: what makes a good egg? *Reviews in Fish Biology and fisheries*, 7, 387-416.
 - Castell, J. & Tiews, K. 1980. Report of the EIFAC, IUNS and ICES Working Group on Standardization of Methodology in Fish Nutrition Research, Hamburg, Federal Republic of Germany, 21-23 March 1979.
 - Cerdá, J., Carrillo, M., Zanuy, S. & Ramos, J. 1994. Effect of food ration on estrogen and vitellogenin plasma levels, fecundity and larval survival in captive sea bass, *Dicentrarchus labrax*: preliminary observations. *Aquatic Living Resources*, 7, 255-266.
 - Chong, A., Hashim, R. & Ali, A. 2000. Dietary protein requirements for discus (*Symphysodon* spp.). *Aquaculture Nutrition*, 6, 275-278.
 - Chong, A.S., Ishak, S.D., Osman, Z. & Hashim, R. 2004. Effect of dietary protein level on the reproductive performance of female swordtails *Xiphophorus helleri* (Poeciliidae). *Aquaculture*, 234, 381-392.
 - Coldebella, I., Neto, J.R., Mallmann, C., Veiverberg, C., Bergamin, G., Pedron, F., Ferreira, D. & Barcellos, L. 2011. The effects of different protein levels in the diet on reproductive indexes of *Rhamdia quelen* females. *Aquaculture*, 312, 137-144.
 - Dahlgren, B. 1980. The effects of three different dietary protein levels on the fecundity in the guppy, *Poecilia reticulata* (Peters). *Journal of Fish Biology*, 16, 83-97.
 - Daneshju.ir. 2016. Available: <http://www.daneshju.ir/category/article/agriculture/domestic-poultry-aquatics> [Accessed 5.11.2016 2016].

- El-Sayed, A.-F.M. & Kawanna, M. 2008. Effects of dietary protein and energy levels on spawning performance of Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*) broodstock in a recycling system. *Aquaculture*, 280, 179-184.
- El-Sayed, A.-F.M., Mansour, C.R. & Ezzat, A.A. 2003. Effects of dietary protein level on spawning performance of Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*) broodstock reared at different water salinities. *Aquaculture*, 220, 619-632.
- Erdogan, F., Erdogan, M. & Gümüş, E. 2012. Effects of dietary protein and lipid levels on growth performances of two African cichlids (*Pseudotropheus socolofi* and *Haplochromis ahli*). *Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 12.
- Furuita, H., Tanaka, H., Yamamoto, T., Suzuki, N. & Takeuchi, T. 2002. Effects of high levels of n-3 HUFA in broodstock diet on egg quality and egg fatty acid composition of Japanese flounder, *Paralichthys olivaceus*. *Aquaculture*, 210, 323-333.
- Gunasekera, R.M., Shim, K. & Lam, T. 1997. Influence of dietary protein content on the distribution of amino acids in oocytes, serum and muscle of Nile tilapia, *Oreochromis niloticus* (L.). *Aquaculture*, 152, 205-221.
- Izquierdo, M., Fernandez-Palacios, H. & Tacon, A. 2001. Effect of broodstock nutrition on reproductive performance of fish. *Aquaculture*, 197, 25-42.
- Kaushik, S. 1994. Nutritional strategies for the reduction of aquaculture wastes. *Proceedings of FOID*, 94, 115-132.
- Ketola, H.G. 1982. Amino acid nutrition of fishes: requirements and supplementation of diets. *Comparative Biochemistry and Physiology Part B: Comparative Biochemistry*, 73, 17-24.
- Kithsiri, H.P., Sharma, P., Zaidi, S.S., Pal, A. & Venkateshwarlu, G. 2010. Growth and reproductive performance of female guppy, *Poecilia reticulata* (Peters) fed diets with different nutrient levels. *Indian Journal of Fisheries*, 57, 65-71.
- Kruger, D., Britz, P. & Sales, J. 2010. Influence of varying dietary protein content at three lipid concentrations on growth characteristics of juvenile swordtails (*Xiphophorus helleri* Heckel 1848). *Aquarium Sciences and Conservation*, 3, 275-280.
- Ling, S., Hashim, R., Kolkovski, S. & Chong Shu - Chien, A. 2006. Effect of varying dietary lipid and protein levels on growth and reproductive performance of female swordtails *Xiphophorus helleri* (Poeciliidae). *Aquaculture Research*, 37, 1267-1275.
- Lochmann, R. & Phillips, H. 1996. Nutrition and feeding of baitfish. *AQUACULTURE MAGAZINE-ARKANSAS*, 22, 87-89.
- Mandal, B., Mukherjee, A. & Banerjee, S. 2010. Growth and pigmentation development efficiencies in fantail guppy, *Poecilia reticulata* fed with commercially available feeds. *Agriculture and Biology Journal of North America*, 1, 1264-1267.
- Maniserry, J., Krishnamurthy, D., Gangadhara, B. & Nandeesha, M. 2001. Effect of varied levels of dietary protein on the breeding performance of common carp *Cyprinus carpio*. *Asian Fisheries Science*, 14, 317-322.
- Royes, J.A.B., Murie, D.J. & Francis - Floyd, R. 2006. Effects of varying dietary protein and lipid levels on growth performance and hepatocyte changes in juvenile African cichlids (*Pseudotropheus socolofi* and *Haplochromis ahli*). *Journal of the World Aquaculture Society*, 37, 48-59.
- Sasayama, Y. & Takahashi, H. 1972. Effect of starvation and unilateral astration in male goldfish, *Carassius auratus*, and a design of bioassay for fish gonadotropin using starved goldfish. *Bull Fac Fish Hokkaido Univ*, 22, 267-283.
- Shim, K. & Chua, Y. 1986. Some studies on the protein requirement of the guppy, *Poecilia reticulata* (Peters). *J. Aquar. Aquat. Sci*, 4, 79-84.
- Shim, K., Landesman, L. & Lam, T. 1989. Effect of dietary protein on growth, ovarian development and fecundity in the dwarf gourami, *Colisa lalia* (Hamilton). *Journal of Aquaculture in the Tropics*, 4, 111-123.
- Sotolu, A. 2010. Effects of varying dietary protein levels on the breeding performance of *Clarias gariepinus* broodstocks and fry growth rate. *Blood*, 18, 26.2.
- Tandler, A., Harel, M., Koven, W. & Kolkovsky, S. 1995. Broodstock and larvae nutrition in gilthead seabream *Sparus aurata* new findings on its involvement in improving growth, survival and swimbladder inflation. *Israeli Journal of Aquaculture*, 47, 111.
- Tissera, K. The global ornamental fish industry-An outline of the first decade of the new millennium. International Conference Sustainable Ornamental Fisheries Way Forward, Souvenir, International Conference Sustainable Ornamental Fisheries Way Forward held on March, 2012. 23-25.
- Tyler, C. & Sumpter, J. 1996. Oocyte growth and development in teleosts. *Reviews in fish biology and fisheries*, 6, 287-318.

- Ufodike, E. & Ekokotu, P. 1986. Protein digestibility and growth of African catfish (*Clarias lazera*) fed blood meal and algae diets. *A. hydrobiol*, 28, 237-243.
- Watanabe, T., Arakawa, T., Kitajima, C. & Fujita, S. 1984. Effect of nutritional quality of broodstock diets on reproduction of red sea bream. *Nippon Suisan Gakkaishi*, 50, 495-501.
- Wilson, R.P. & Poe, W.E. 1985. Apparent digestible protein and energy coefficients of common feed ingredients for channel catfish. *The Progressive Fish-Culturist*, 47, 154-158.
- Zakeri, M., Marammazi, J.G., Kochanian, P., Savari, A., Yavari, V. & Haghi, M. 2009. Effects of protein and lipid concentrations in broodstock diets on growth, spawning performance and egg quality of yellowfin sea bream (*Acanthopagrus latus*). *Aquaculture*, 295, 99-105.

Abstract

In this study, the effect of different protein levels, on paradise fish growth and reproduction were investigated. Thus, number of one thousand paradise fish (0.5 ± 0.01 g) were collected from hatchery bred brooders and divided into six group, each group was offered one of six experimental diet comprising different protein levels (25%, 30%, 35%, 40%, 45% and 50%). After six month feeding period, the highest weight gain (5.96 ± 0.17), the highest weight gain percentage (90.8 ± 0.31) were submitted in the group fed 40% protein. Moreover, the highest feed conversion ratio (0.9 ± 0.3) as well as daily growth was observed in this group. In the reproduction, the highest eggs released by the group fed with diet containing 45% protein. The GSI and the egg diameter and larval length were highest in 45% protein group. The group of 25% and 30% the reproduction efficiency was the lowest. Protein increment up to 50% had no effect on reproduction performance. No differences were seen in biochemical composition and amino acid profile of the ovaries between groups.

Keywords: Paradise Fish, Protein Nutrition, Reproduction Efficiency, Amino Acid, Ovary

Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute – Shahid Motahary Cold water
Fishes Genetic and breeding Research Center- Yasoj

Project Title : Effect of different dietary protein levels on reproductive performance of Paradise Fish *Macropodus opercularis*

Approved Number: 4-12-12-93115

Author: Alireza Ghaedi

Project Researcher: Alireza Ghaedi

Collaborator(s): E. Gorjipor, M. Hafeziyeh, H.A Abdolhay, R. Mahmoudi, E. Mottaghi, A. Matinfar

Advisor(s): -

Supervisor: -

Location of execution: Kohgiluyeh and Boyer-Ahmad Province

Date of Beginning : 2014

Period of execution : 10 Months

Publisher : Iranian Fisheries Science Research Institute

Date of publishing : 2017

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

**MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute - Shahid Motahary Cold water
Fishes Genetic and breeding Research Center**

Project Title:

**Effect of different dietary protein levels on reproductive
performance of Paradise Fish *Macropodus opercularis***

Project Researcher:

Alireza Ghaedi

Register NO.

51755